

MAGISCHE DRAKEN VERHALEN

DE LEGENDE VAN WAWEL

Inhoud

De legende van Wavel	4
Over de legende	37
Je eigen LEGO® legende.....	45
Over de auteur	47

De legende van Wawel

door Renata Piątkowska

Dit verhaal speelt zich af in Polen, heel, heel lang geleden. Zo lang geleden, dat zelfs de oudste inwoners van Krakau niet meer weten wanneer het zich afspeelde. Het begon allemaal bij de rivier Wisła, die langzaam stroomde aan de voet van een steile heuvel.

Overdag glinsterde het water in de zon. Maar 's avonds was het een spiegel voor de maan, die de reflectie van zijn kale kop bewonderde terwijl de vissen hem raar aanstaarden

vanuit de diepte. Maar noch de maan, noch de vissen, wisten dat iets anders naar zijn spiegelbeeld in het water keek; iets enorms, gevleugelds, groens en kwaad-aardigs.

Maar laten we beginnen bij het begin: aan de rivier, aan de voet van de Wawel-heuvel, stond een sprookjesachtig kasteel. Het was gebouwd van glanzende bakstenen, met hoge muren en torens die zo hoog reikten als de hemel. Het was

het fort van koning Krak. Koning Krak was een wijze en rechtvaardige heerser en Krakau was een prachtige plek om te wonen. De stadspoorten stonden altijd open voor handelaars en ambachtslieden, zoals bakkers, kler- en schoenmakers en smeden. In de herbergen serveerden ze gebraden lamsvlees, forel en uienbrood, terwijl de muzikanten vrolijk speelden voor de dansende mensen.

Maar dat zou allemaal snel veranderen. Eerst verdwenen schapen en koeien uit hun weides. Daarna zag iemand enorme pootafdrukken in de modder aan de rivier. Er was sprake van vernielde huisjes en bomen die afgebroken op de grond lagen. Handelaars roddelden aan hun kraampjes op de markt:

‘Ik hoorde dat er een verschrikkelijk wezen is gezien.’

‘Mensen zeggen dat het kan vliegen.’

‘Het eet alles dat op zijn pad komt.’

‘Het gaat onze schapen en koeien opeten!’

‘Blijkbaar spuwt hij vuur.’

‘De koning weet wel wat te doen.’

Het werd al snel duidelijk dat een wreed beest zich had gevestigd aan de oevers van de Wisła. En hij was niet zoals de andere onruststokers in de stad: slechte geesten die een vieze geur verspreidden in huisjes of kleine duiveltjes die mieren of

vlooiën in je kleding gooiden. Dit was een echte DRAAK. En toen zagen ze hem... een beest, groot en groen. Hij had enorme doorzichtige vleugels, een hagedissenstaart en hij spuwde vuurballen.

De draak leefde aan de rivier, in een grot onder de Wavel-heuvel. Als hij bij zonsopgang uit de grot kroop, brulde hij zo luid dat de kalksteen van de heuvel trilde en naar beneden viel. Mensen keken met een bang

hart toe hoe hij zijn vleugels spreidde en door de lucht zweefde.

Als hij vloog, spuwde hij vlammen uit zijn bek, die alles verbrandden wat hij aanraakte. Zo zaaide hij angst en chaos. De draak stak grote stukken bos, huizen en bruggen in brand. Hij stal nog meer schapen uit weides en vernietigde hele boomgaarden met zijn staart. De inwoners van Krakau waren bang. Ze durfden hun huisjes niet meer te verlaten en bange kinderen

verstoppen zich onder hun bed en fluisterden tegen elkaar:

‘Ik vraag me eigenlijk af... waar komen draken vandaan?’

